

16 Αυγούστου 2020

Σήμερα όλα λάμπουν με ένα φως ουράνιο: Κατεχόμενη Κύπρος, Μικρασία, Πόντος, μοναστήρια, ερειπωμένοι ναοί, κρύπτες αγίων!

[Ορθοδοξία](#) / [Θεοτόκος](#) / [Ρωμηοσύνη](#)

[Δρ. Νίκος Ορφανίδης, φιλόλογος - λογοτέχνης](#)

Ιερά Μονή Αποστόλου Ανδρέα, Καρπασία, κατεχόμενη Κύπρος. (Φωτογραφία κοινότητα Ριζοκαρπάσου).

Σήμερα, καθώς εορτάζουμε το Πάσχα του Καλοκαιριού, ημέρα της Κοιμήσεως και Μεταστάσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, γυρίζω στους απαστράπτοντες ναούς μας, με τα θυμιάματα, με τα λάμποντα άμφια των ιερέων, με το πλήθος των προσκυνητών που παίρνει τους δρόμους, ανεβαίνει στα βουνά, στα μοναστήρια της Παναγίας μας, αλλά και το δρόμο της θάλασσας, ως πέρα στα νησιά του Αιγαίου, τι Τήνο, τι Πάρο, με την Εκατονταφυλιανή, αλλά και στο άκρο της Κύπρου στον πανηγυρίζοντα ναό του Αποστόλου Ανδρέα. Έτσι εισερχόμαστε και στο Περιβολάκι της Παναγίας στο Άγιον όρος, ανοίγουμε και το περιβολάκι της ψυχής μας, τα δένδρα να υποκλίνονται στο πέρασμα Της και τα πουλιά να την χαιρετούν και οι άγγελοι να υποκλίνονται, καθώς την βλέπουν να ανεβαίνει.

Έτσι, μέρα που 'ναι σήμερα, εορτάζει και πάλιν η Πλάση, ένας ατέλειωτος εορτασμός για μας τους Χριστιανούς, τι Πάσχα και Ανάσταση, τι εορτή της Γεννήσεως του Χριστού και Θεοφάνια, ένας εορταστικός και χαρμόσυνος είναι ο βίος μας, κι ας το ξεχνάμε κι ας μην το υποψιαζόμαστε, καθώς μεριμνούμε για τα καθημερινά ή παγιδευμένοι στα πάθη μας.

Ένας κόσμος πανηγύρεως είναι η Ορθοδοξία μας και σκέφτομαι και πάλι τον κυρ Αλέξανδρο με όλες τις πανηγυρικές μνήμες που κατέγραψε και διέσωσε, «κι ας μην είχαν ποτέ τελειωμό τα πάθη κι οι καημοί του κόσμου». Κάθομαι και διαβάζω ξανά εκείνο τον «Ρεμβασμό του Δεκαπενταυγούστου» και γεμίζει με ορθόδοξο άρωμα

ζωής η ψυχή μου, παρά τα πάθη, εις το μέσον της πανηγύρεως.

Η Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου Χρυσσοστόμου βρίσκεται στον Πενταδάκτυλο κοντά στην κοινότητα Κουτσοβέντης. (Φωτογραφία από ιστοσελίδα: <http://www.polignosi.com/cgi-bin/hweb?-A=11273&-V=limmata>)

Γυρίζω, λοιπόν, στους κατεχόμενους ναούς μας, έρημους και βεβηλωμένους εδώ και χρόνια, στα Μοναστήρια στον Πενταδάκτυλο, στο βουνό αυτό της Παναγίας γυρίζω, και σκέφτομαι πως σε έναν άλλο τόπο απαστράπτουν όλα μαζί ξαφνικά, ανάβουν οι πολυέλαιοι και τα κεριά.

Κατεβαίνουν οι ιερείς και θυμιάζουν, μαζί και οι αρχιερείς και όλοι οι άγιοι, ένα άρωμα τυλίγει τα χωριά μας, κι όχι μόνο, μέρα της Παναγίας σήμερα, η Κυρά περιπολεί, όπως μας έσκεπε τις μέρες της σφαγής, κι ας μην το καταλαβαίναμε, σκούπιζε τα αίματα και τον ιδρώτα από το πρόσωπό μας. Ελεούσα και Σκέπη η Παναγία μας πάντοτε, και Ζωοδόχος Πηγή, και όλα όσα της αποδίδουμε πιστώς και ευλαβικώς.

Έτσι, λοιπόν, λάμπουν και απαστράπτουν όλοι οι ερειπωμένοι ναοί μας, με εκείνο το αρχαίο κάλλος, τις αγιογραφίες και τις τοιχογραφίες τους, τις εικόνες τους, τα τέμπλη και τους πολυελαίους και όλους εκείνους τους ιερείς και αρχιερείς και αγίους, που ευλογούν τους συνθροισμένους από παντού πιστούς. Έτσι, λοιπόν, μεταλαμβάνουν όλοι των Αχράντων Μυστηρίων, ένα άρωμα παντού, όλα μυροβλύζουν, μαζί και τα λείψανα των αγίων, εις οσμήν ευωδίας ψιθυρίζω, κάθομαι κι εγώ στο δεξιό ψαλτήρι στον Ναό του Αγίου Ανδρονίκου και Αθανασίας στην Κυθρέα.

Ο Ναός του Αγίου Ανδρονίκου και Αθανασίας στην κατεχόμενη Κυθρέα της Κύπρου. Αριστερά η τοιχογραφία των αγίων. (Φωτογραφία ιστοσελίδα του δήμου Κυθρέας: <https://www.kythrea.com/>).

Σκέφτομαι που πήγα και άναψα ένα κεράκι στην Παναγία την Ευαγγελίστρια στο Δάλι, άφησα την Πυροβολαρχία, 15 Αυγούστου του 1974, ένα φως τύλιγε τα πρόσωπα των αγίων, όπως και τα πρόσωπα των κυνηγημένων στρατιωτών, που κατέφυγαν για ένα κεράκι. Ένα θυμίαμα από παντού.

Λάμπει, λοιπόν, σήμερα, η κατεχόμενη γη μας, κι όχι μόνο η κατεχόμενη Κύπρος, αλλά κι η κατεχόμενη Μικρασία, η Καπαδοκία κι η Καισάρεια κι ο Πόντος κι η Παναγία του Σουμελά, τα μοναστήρια και οι ερειπωμένοι ναοί, οι κρύπτες των αγίων, ένα φως από παντού ουράνιο.

<https://bit.ly/3arBhhU>